

Harangszó

„Vallom a keresztet, mert biztos vagyok a feltámadásban”

- Jeruzsálemi Szent Cirill püspök -

Napjainkban, ahogy fokozódik a tiszteletlenség a jó Isten és az emberi méltóság iránt, ugyanúgy fokozódik a gúnyolódás és megvetés a Szent Kereszt iránt is. Ez helyenként olyan méreteket ölt, hogy még a vallását kevésbé gyakorló, ugyanakkor jó érzésű keresztény embert is felháborítja. A kereszt jele az emberiség általános szimbóluma, amely megelőzte a kereszténységet. Közismert és gyakori jel volt már az ókori pogány világban is. Idővel egyik kínozóeszközt is kereszt formában készítették el, leghamarabb a távol-keleti asszírok. A kivégzés-

Pirkad már az ég

(Kisboldogasszony)

*A napkelte előtt pirkad már az ég,
dereng az ég alja távol- keleten,
a nappalra várók kívánták ezt rég,
ott lehessenek már kint a tereken.*

*A pirkadat után felbukkan a Nap,
s az égő korong felkúszik az égre,
minden felvidul a fénylő Nap alatt,
olyan látvány ez, mintha minden égne.*

*Így tűnt fel nekünk az égen Mária,
nem is kellett aztán soká várnia,
mert az Isten népe felsóhajthatott,*

*a Pirkadat hozta neki a Napot,
akit, noha ő szült, de Isten Fia –
megszületett nekünk szép Szűz Mária.*

2024. szeptember 5.

B. L.

nek ezt a módját Kr. e. a III. században kezdték alkalmazni a rómaiak is. A zsidóságban a szegyen fájának számított. Az Úr Jézus Krisztus pedig éppen e szegyen-fát tette a megváltás eszközévé. Előszörként Ő magasztalta fel a keresztet, mégpedig azal, hogy irántunk való szeretetből elszenvedte a kereszthalált, annak minden kínjával. Nem a kereszt uralkodott Krisztus Urunk felett, hanem Ő uralkodott a szenvedés és a halál felett, még akkor is, amikor földre sújtotta a keresztgerenda, akkor is, amikor tagjait kifeszítették rajta. Ő önként adta magát, életét a mi megváltásunkért, tudatosan és szeretetből. Így aratott győzelmet a gonoszság felett, a sátán felett és a halál felett is. Feltámadásával pedig örök pecsétet helyezett erre a győzelemre. Jeruzsálemi Szent Cirill püspök és egyháztanító határozottan állítja: „Jézus minden cselekedete valóban dicsekvése a katolikus Egyháznak, a kereszt azonban dicsekvéseinek dicsekvése. (...) Ne szégyelljük tehát az Üdvözítő keresztjét, sőt inkább dicsekedjünk vele! A keresztről szóló tanítás ugyanis a zsidóknak botrány, a pogányoknak meg eszterelenség, nekünk azonban az üdvösség (1 Kor 1,23), és boldonság azoknak, akik elkárhoznak, nekünk, megváltottaknak azonban Isten ereje.”

Krisztus Urunk szent keresztje az Ő győzelmi jelvénye, ahogy már Antiochiai Szent Ignác, Szent Jusztinosz, Jeruzsálemi Szent Cirill és más ókeresztény egyháztanító is vallja.

Az Úr nemcsak saját vérével magasztalta fel a keresztet, hanem vértanúi által is, akik érte adták életüket, érte, aki előbb értünk adta életét, éppen a kereszten. Minden olyan szenvedés, áldozathozatal, amelyet Krisztus Urunkért vállalunk, megszenteli a mi leghétköznapibb kereszthordozásunkat is, ugyanakkor felmagasztalja Üdvözi-

tőnk szent keresztjét, mert tanúságot tesz a keresztthordozó Krisztus követéséről, aki a feltámadásban ragyogtatta fel számunkra az örök élet reményét.

Az Úr Jézus a történelmi eseményekben is megdicsőítette az Ő szent keresztjét.

312. október 28-án Nagy Konstantin és Maxentius a Milvius-hídnál csatára készült. Azon éjszaka látomása volt Konstantinnak. Látta Krisztus Urunk jelét az égen ezzel a felirattal: „**E jelben győzni fogsz!**” Másnap katonái ruháira varratta az Úr Krisztus szent jelét, és valóban győzelmet aratott Maxentius serege fölött. Egy évre rá a Milánói - rendelettel megszűnt a keresztények üldözése. Nagy Konstantin császár elrendelte, hogy Jeruzsálemben, a szent helyek fölé épített pogány szentélyeket rombolják le és tegyék szabaddá a keresztények szent helyeit. Szent Ilona császárné, Nagy Konstantin édesanyja sokat fáradozott ebben az ügyben. Ennek következményeként találták meg, 326. szeptember 13-án a Golgota melletti ciszternában az Úr Jézus keresztjét és a két gonosztevő keresztjét is. Az Úr egy csoda által mutatta meg, hogy melyik a valódi szent kereszt. Az az Ő keresztje, amelynek érintésére egy beteg asszony meggyógyult.

335. szeptember 14-én szentelték fel az első bazilikát, amely a Golgota dombja és a Szent Sír fölé épült. Ennek a templomszentelésnek évfordulóján ünnepli az egész kereszténység – mind Keleten,

Mindig jónak lenni

*Olyan jó volna mindig jónak lenni,
mindenkinek csakis jót tenni,
elfelejteni, hogyha megbántottak,
s megbocsátani mindenféle rosszat.*

*Igaz, újabban nehéz idők járnak,
nem is sejthetjük, holnap ránk mik várnak,
de hozhat felénk bármit is az élet,
felvállaljuk azt, mert a hitünk éltet.*

*Nem jutalmazták meg, hogyha szeretünk,
de mi úgy érezzük: ez a jó nekünk,
minden körülményben jónak lenni jó,*

*nekünk mindenképpen ez út járható,
a Lélek szava mindennél fontosabb,
mert az úton mindig Ő velünk marad.*

2024. augusztus 15.

B. L.

mind Nyugaton – a Szent Kereszt Felmagasztalását. Az ókeresztény korban olyan nagy ünnep volt, hogy erre a napra a legtávolabbi és legnagyobb rejtettségben élő remetek is Jeruzsálembé zárandokoltak, hogy hódolatukat bemutassák a Szent Kereszt ereklyéje előtt. Nagy Konstantin az Úr Jézus Szent Keresztje iránti tiszteletből törölte el a keresztrefeszítést, mint halálbüntetést.

351. május 7-én, Jeruzsálemi Szent Cirill püspök Constantinus császárhoz (Nagy Konstantin fiához) címzett levelében beszámol arról, hogy egy fényes kereszt jelent meg a Kidron-völgye fölött, Jeruzsálem és az Olajfák-hegye között, amelyet mindenki látott, aki Jeruzsálemben tartózkodott. Szent Cirill nemcsak az égen megjelenő fénylő keresztéről tett tanúságot, hanem a kereszt jelének erejéről is: „*Ha valaki nem hisz a Megfeszített erejében, figyelje csak meg a démonokat. (Itt az ördögtől megszállottakra utal.) Ha valaki nem hisz a szavaknak, higgyen a látható tényeknek. Világszerte sokakat feszítettek keresztre, de azok közül egytől sem rettegnek a démonok. De már akkor megrettennek, amikor látják az értünk keresztre feszített Krisztus keresztjének jelét...*” Remete Szent Antal így szólt a pogány filozófusokhoz: „*Gyönyörű ékesszólásokkal nem hátráltatjátok Krisztus tanítását, mi viszont, amikor hívjuk a megfeszített Krisztust, mind elűzzük a démonokat, akiket ti istenekként félték. És ott, ahol megvan a KERESZT JELE, OTT ELVESZÍTI EREJÉT A MÁGIA, NINCS HATÁSA A VARÁZSLÁSNAK.*” Ez ma is igaz, akkor is, ha azt tapasztaljuk, hogy orkán-szerűen tarol az új pogányság. **Krisztus ereje mindig győz!** A néhány említett példa csak a legismertebb az Egyház történelméből, de a Szent Kereszt győzelmi ereje teljesen átszövi az egész történelmet.

„*Teológiai értelemben a kereszt Krisztus keresztjének és szenvedésének vállalását jelentő hiteles keresztény élet foglalatja – ahogy lényegre törően fogalmaz a Magyar Katolikus Lexikon, – majd nyomtatékosítja: az Istennel való egyesülés eszköze, a misztika legfontosabb jelképe. A keresztény ember nem a holt fa, s még kevésbé az egykori kivégzőeszköz előtt borul le, hanem a szeretet egyetemes isteni jele előtt...*” Jeruzsálemi Szent Cirillel „**vallom a Keresztet, mert biztos vagyok a feltámadásban!**” Mindig a feltámadás fényében kell a keresztre néznünk, ahogy az ókor keresztényei és vértanúi is tették. Ez a kereszt dicsőséges kereszt! Ezért „**mi pedig dicsekedjünk Urunk Jézus Krisztus keresztjében, benne van a mi üdvünk, életünk és föltámadásunk**” most és minden időn át! Amen.

**AZ ISTENSZÜLŐ OLTALMÁRÓL NEVEZETT
JOZEFA-TERÉZIA OCD NŐVÉR**

Szent Péter

élete, munkássága és kora (4.)

„Amikor Jézus a Galileai tó partján járt” (Mk. 1, 16).

Jézus elhagyta Názaretet az ellenállás miatt, melyet otthonában és városában tapasztalt. nem véletlenül található a „Jézus-szavak” között a kifejezések egész sora, melyet később a közösségekben továbbadtak, amelyek Jézus tanítványait egy családként határozzák meg, amelyben mindazok, akik fivéreiket, nővéreiket, apjukat, gyermekeiket vagy földjeiket Jézusért és Isten országáért elhagyták, kárpótlásként új fivéreket, nővéreket, anyát, gyermeket, vagy földet kapnak; de nem új apát, mert ez a szerep egyedül Isten illeli meg, amiért, mint „familia Dei” „Isten családja”, beszélnek. (G. Theissen, A. März: Jesus).

Jézus Kafarnaumba érkezése a Márk féle evangéliumban úgy jelenik meg, mint egy új kezdet: „Amikor Jézus a Galileai tó partján járt, látta, hogy Simon és testvére, András – halászok lévén – épp hálót vetnek a vízbe. megszólította őket: „Gyertek, kövessetek engem, és emberek halászává teszlek benneteket” (Mk. 1, 16-17). Hasonlóképpen hívja meg Jakabot és Jánost atyjuk csónakjából, a munkából, a követésére. Kifejezetten említi, hogy mindkét testvérpár mindent otthagynak és azonnal követésébe szegődnek. Számukra világossá válik, ami a tanítványság velejárója: rendelkezésre állni arra, hogy Isten országának eljövételét hirdessék.

Az evangéliumok Jézus Kafarnaumba jövetelének napját úgy írják le, mint egy hatalommal végrehatott cselekvés napját: Egy tisztátalan lélektől megszállt embert megszabadít összehúzó görcseitől és szavaddá teszi olyan életre, amelynek ismét emberi méltósága van (Mk. 1, 21-28). Péter házában Jézus meggyógyítja anyósát lázas betegségéből (Mk. 1, 29-31). Este sok beteget és megszállottat hoznak hozzá. „Az egész város ott tolongott az ajtó előtt. Sok beteget meggyógyított különböző betegségekből, és sok ördögöt kiűzött” (Mk. 1, 34)

A következő reggel kiment egy elhagyatott helyre, és amikor a tanítványok megtalálják és elmondják neki, hogy mindenki őt keresi, nem hatódik meg ettől. Arra szólítja fel őket, hogy menjenek vele inkább a szomszédos falvakba, hogy ott is prédikáljanak. Félreérthetetlenül kijelenti: „Hisz azért jöttem” (Mk. 1, 38).

Következőként Péter háza „missziós támaszponttá” válik. Mert Jézus nem tart fenn egy „tanítói

házat”, amint azt egy írástudótól elvárták volna, hanem ide-odajárt Galileában és vándor missziót folytatott. „Ezután bejárta a városokat és falvakat, tanított, és hirdette az Isten országát. Vele volt a tizenkettő és néhány asszony, akiket a gonosz lelkektől és különféle betegségekből megszabadított. Mária, melléknevén magdalai, akiből hét ördög ment ki, Johanna, Heródes intézőjének, Kuzának a felesége, Zsuzsanna és még sokan mások, aki vagyonukból gondoskodtak róla (Lk. 8, 1-3).

Ahol megfordul, emberek gyűlnek össze, amiket megérint és megmozgat az ő örömhíre: halászok a Galileai tengertől és kereskedők Galilea városaiból, szegények és jómódúak, farizeusok, akik sokat adtak a jámborságra, vámosok, akiket mások megvetettek, ők mind eligazítást vártak ettől a rendkívüli „názareti prófétától”. Néhányan egy ideig vele tartottak, mert abban bíztak, hogy ők az „úti társaság” révén Isten országa titkaiban mélyebben elmerülhetnek (Vö. Mk. 1, 35-3,6).

Szent Márk evangélista beszámol arról, hogy rokonai, amikor ezt meghallották, mentek, hogy hazavigyék, mert az a hír terjedt el róla, hogy megzavarodott (Mk. 3, 21). Amikor tudomására hozták, hogy anyja és (unoka)testvérei kint várakoznak, így szólt: „Ki az én anyám, és kik az én testvéreim. Aki Isten akaratát teljesíti, az az én anyám és testvérem” (Mk. 3, 31-35).

Az általános követők mellett a reményükben és elvárásukban megerősödött követőkből alakul egy szűkebb tanítványi kör, amely összekapcsolódik Jézussal egész tevékenysége alatt. Ennek a csoportnak egyes tagjait Jézus maga hívja meg követésére. Ők osztoznak Jézusnak hontalan életében, és őket küldi Jézus prédikálni a különböző falvakban és városokban. Közben felhagynak családjukkal és minden anyagi biztonsággal és beilleszkednek Jézus életközösségébe, amely egészen Isten irgalmasságának jelévé válik. Minő döntéseket követel Jézus az tanítványoktól, akik ehhez a szűkebb körhöz tartoznak, minden biztonnyal minden esetben egyfajta „törést” jelent életükben előző életvitelükhöz képest (Lk. 9, 57-61). Mert első helyen immár Isten országa áll, amely az apostolok útját is kijelöli:

„Aki nem veszi fel keresztyét és nem követ engem, nem lehet a tanítványom” (Lk. 14, 27).

A tanítványi kör Isten irgalmának és megbocsátásának bizalmi területévé kell, hogy váljon. Erről kell igehirdetésük során tanúskodniuk az emberek előtt, nem pedig a törvényekre támaszkodva vagy külsőségekbe burkolózva merev istenséget képviselniük, hanem Isten szeretetlét kell megmutatniuk szeretetük által. Egyes lényeges mondatok,

amelyek mi ma az evangéliumokban találunk, kezdetben alapszövegek lehettek, amelyekkel Jézus tanítványait útra indította. Itt van az a mód, ahogyan hirdetniük kellett az örömhírt, amelyet ők minden bizonnal teljesítettek is: nem vásári kikiáltóként, tudálékoskodva vagy fenyegetően, hanem isten szeretetének közösségi megtapasztalásával és megélésével. (Vö. Lk. 10. 1-16).

FORD. BARICZ LAJOS

Könyvbemutató, Bálint Zsigmond fotó- és Szabó Albert rézdomborműveinek kiállítása

Marosszentgyörgyi Plébánia, 2024.szept. 6.

BARICZ LAJOS: A Szeretet éltet – 133 szonett –

Még él bennem a költő első kötetének bemutatója, verseinek hangulata. Apró kis könyvecske jelezte a bemutatkozást *Ki ébreszti a Napot* címmel. Főleg kedves kis mondókák, gyerekeknek szóló hangulatos, humoros versikék jelezték az első szárnypróbálkozást.

Azóta eltelt jó néhány év, s egy kis túlzással szinte azt mondhatnók, még egy kicsi, s már megvan a századik kötet is. De ezalatt az idő alatt

nemcsak a kötetek száma nőtt, hanem a hangnem, a stílus, a mondanivaló, a forma, az ihlet, a téma, a szóképek és stílusalakzatok változatossága, a műfajok sokszínűsége, a motívumok változatai. Metamorfózis történt. A kis tollforgató pap bácsiból igazi pap-költő lett. Szonett mester.

A legtöbb kötet bemutatásánál jelen voltam, sokszor belekontárkodtam. Elemeztem, jellemeztem a fenti szempontok alapján, de volt úgy, hogy szavakat számoltam meg, s azokat írtam át, egyszóval mindenféle szempontból próbáltam, próbáltuk megközelíteni verseit. Mert ugyebár a főszerepet a keresztapa, Nagy Miklós Kund játszotta, én meg próbáltam rájátszani.

Ma két új kötetel jelentkezik, 261 verssel. Mindkettő műszaki munkatársa Simon Kinga Emőke. Az egyikben Szabó Albert rézdomborításait, a másokban Bálint Zsigmond fotóját használta fel.

JÁRJÁ ÁT A FÉNY – 128 szonett –

Akárcsak a többi kötetében, itt is a pap-költő szólal meg. Van néhány világi vers, de a zöme vallásos témájú, egy-egy bibliaidézet ihleti a versírásra, máskor meg valamilyen alkalom. Műfaját tekintve szintén szonettek, hisz már, amikor a mindennapi beszédéről van szó, akkor is szinte csak szonettben tud megszólalni, annyira beleivódott tudatába, gondolatába e kötött forma megszerkesztése.

Mégis, a két kötet olvasásakor, tanulmányozásakor felfedeztem valami mást is, valami újabbat. Az egyik dolog, hogy szinte mindenik szonettjében ott van a fény szinonimáival, toldalékos vagy

Baricz Lajos

A Szeretet éltet
– 133 szonett –

képzett alakjaival, akár ellentétes párjaival. S ezen nem is csodálkoztam, hiszen fény nélkül nincs élet. Ez egy örök ihlet minden művésznek, minden írónak. A fény a sötétség ellentéte. De az egyik félelmet, bizonytalanságot sugall, titkokat, sejtelmes borzongást, s remegve várja a fényt, a ragyogást, a ragyogó fényt. A költő számára is fontos a fény. Tudja, hogy a sötétséget át lehet, meg lehet világítani. De a fényt, ki vagy mi tudja átvilágítani? Beszél a fényről, mint a Nap szimbóluma, mely milliónyi kis sugárból áll. Észreveszi a ragyogást, az ezüstös holdsugarat, a pislákoló mécsest, a szelíd lámpafényt, a látás érzékének világosságát, s felteszi a kérdést, mindez honnan jön? A kegyelem fénye – mondja. Mert csoda ez, melyre emberek várnak, hogy köszönthessék a felkelő napot, az ablakok között beszüremelő fényt búcsút intve a szikrázó csillagoknak, s a lefekvő holdsugárnak. Aztán felgyúl egy lámpafény, s pattogni kezd a tűz a kályhában, amikor az égi fény és a földi fény találkozása jelzi egy új nap kezdetét.

Mert kell a fény, a kegyelem fénye, hogy az emberek szívében levő mécses mindig égjen s a szeretetre emlékeztessen. A költő maga is sokszor elmélkedik egy szál gyertya mellett az égi fényről, a reménységről, az örömről. A lelkeket átjáró fényről beszél, melynek lángját az Úr gyújtja meg. Szól a hideg tében járkáló hódoló pásztorokról, akik Betlehem felett a rendkívüli éjszaka fényét keresik,

melynek fénye beragyogja az egész világot, s melyet meglát a viskója ablakán kitekintő egyszerű pásztor is. Arra biztat, hogy e sötét éjszakát járja át a fény az egész nagyvilágban, mert kell a fény, kell a meleg, mert attól fakad s virágzik az élet. S mindez a Teremtő Isten ajándékeként. S mivel Baricz Lajos Isten igazi szolgája, méltán mondhatja s nevezheti magát metaforikusan: „Igaz világosság én magam vagyok.”

JÁRJA ÁT A FÉNY-128- szonettjét tartalmazó kötete ezekről a gondolatokról szól. Csak ő versben, szépen, én meg egyszerűen, rövid prózában mondtam el. De mindkettőnk célja, hogy a versek olvasásakor járja át mindenki lelkét „az a fény, melyet a Messiás hozott”

A SZERETET ÉLTET – 133 – szonett

A költő több alkalommal is szólt önmagáról. De talán ez az a kötet, amelyben leginkább kitarja lelkét, megmutatja lényét, kitarja gondolatait, érzésvilágát, sőt még féltett titkairól is szól, s foglalkoztatja a halál gondolata is.

Minden reggeli imájában felteszi a kérdést, hogy mit akar vele az Úr? Érzi szeretetét, hiszen benne él, az Úr meg öbenne, s érzi, hogy ez az isteni szeretet az, ami őt élteni, s tiszta szívvel állandóan dicsőíti szent nevét. A reggeli csendben olyan jó a Teremtőre gondolni –vallja.

Gyakran eszébe jutnak a gyermekkori emlékek, az első anyai pofon, melyet egy lopva elszívott cigaretta miatt kapott, de nem zúgolódott akkor sem, ha dolgozni kellett, amikor munkával teltek el a vakációk. Ifjú vágyai végtelenek voltak, szerette volna az egész világot a szívébe zárni, mindent verőfényben látni, mert ilyenkor úgy érezte, hogy megpezsduül benne az élet, hisz szíve szelíd és alázatos.

Elfogultan szól szüleiről, akiktől szeretetet kapott, s akik mellett boldog volt, pedig még csak játéka se volt.”Mindez már a múlté, szép emlék csupán” – nosztalgiazik 50 év távlatából, melyek a diákévekkel együtt oly hamar elteltek, „mint patakba hullt levél”. „Szép volt életem, mint egy színes álom” – vallja, mert mindent megtett, hogy célba érjen, megtartotta hitét, rendbe rakta szívét, bár maradt benne egy kis gaz. Lelkében nyugalom és béke van, amikor közelgő életének végéről beszél. Beszél a szeretetről, amelyben meg lehet ismerni a boldogságot, a jóságot, a bölcsességet, amely igazi kincs, amit meg kell osztani másokkal is. Mert aki szeretetet nem adott, semmit se adott.

Metaforikusan emlékei fölött örökös csösznek tartja magát, aki még sok és szép nagy dolgot szeretne megtenni, mert hiszi magáról, hogy” jó

Baricz Lajos

Járja át a fény

– 128 szonett –

talaj vagyok,” „szántó-vető én magam vagyok,” „és munkámmal elégedett voltam.”

Baricz Lajos pap-költő, akinek szent feladata az Úr szent nevének hirdetése, dicsőítése, tisztelete. Ezért büszkén és jogosan mondhatja: „A magyar nemzet Szűz Mária népe”. És mi erre büszkék vagyunk! Ámen.

HOGYAN SZÜLETIK A VERS?

A vers olyan, mint egy álom. Csak úgy, szinte a semmiből megjelenik, csengeni kezd, énekelni, ritmust dobolni, s áradnak a gondolatok, jönnek, mint az ünneplőbe öltözött búcsújárók. S olyan szépek, olyan jó nézni őket! Máskor meg elszaladnak, mint a huncut kisgyerekek.

Aztán ismét jön a szárnyalás, a lüktetés, hozza a múzsa az érzéseket, gondolatokat, életre kelti a szavakat, melyek pattognak vagy csak halkán dudorásznak vagy épp imát suttognak, ritmusuk van, melyek formát követelnek, hosszú vagy rövid szótagokat vagy épp hangsúlyos vagy hangsúlytalanokat, hangtani- és mondattani rendezettséget, sorokba tömörülnek, verssorokba, „versusokba”, ahogy a latin mondja, „barázdákba”, s ezzel megadja a vers alapelemét, aztán rövidebb vagy hosszabb szakaszokra tagolja, sorvégeinek összecsengésével játszik vagy egyszerűen áthajol a következő sorba, s máris kész a vers.

De mi a vers? Költészet. És a költészet?

Ünnep. A lélek ünnepe. Közös érték, kincs, mely összeköt, mely képes a belső gondolatok kimondására, mely megtanít a belső húrok pengetésére, önmagunk befelé figyelésére. Hatalmas erő, mely életre kelti a néma szavakat, s megmutatja, hogy minden múlandó, az ember is, a költő is, csak a vers a maradandó, szinte ő az örökkévalóság. A vers mindenki ott van, de csak a költő képes azt ünneppé varázsolni. Nekünk meg szükségünk van az ünnepekre. Várjuk a verset, olvassuk, hallgatjuk, mondjuk. Nem az a fontos, hogy szépen, kifejezően, csak egyszerűen mondjuk, olvassuk, bárhogyan, mert azzal máris értelmeztük is, mindenki a maga módján próbálja megfogalmazni, amit a költő nekünk, rólunk, értünk írt.

Vajon ennyire bonyolult? Ennyire nehéz lenne ez a szövegforma? Kemény transzpiráció?

Vagy ennyire egyszerű? Mint valami friss csobogó hegyi patak, futásnak ered, s hozza magával az életető energiát, a friss erőt, a szomjoltót?

A vers olyan, mint egy álom. Csak jön, és csak belülről jön. Nincs kiszámítható ideje, mint az embernek. De vele kapcsolatos. Vele születik, benne él, énekel, dobol, s van, aki meghallja azt, barázdákba, versusokba rendezi, s megalkotja a művet, minek neve VERS, alkotója a KÖLTŐ.

MOLDOVAN IRÉN

Könyvbemutató

MaKiTa tábor 2024

A marosszentgyörgyi római katolikus templom plébániáján zajlott idén is a MaKiTa tábor! Ez a már 14-ik alkalommal megszervezett Marosszentgyörgyi Kis Művészek Tábora. Mi, a nagyobb gyerekek, akik ezelőtt pár évvel lelkesen tanulgattunk, játszadoztuk ebben a táborban továbbadtuk tudásunkat, irányítottuk, segítettük a kisebb gyerekeket, továbbvíve a hagyományt, Simon Kinga kántornő felügyelete alatt.

A gyerekek hétfőtől szerdáig különböző foglalkozásokon vettek részt, ahol vallásos illetve népi énekeket tanulhattak, de ugyanakkor néptáncoktatás, hangszerismerkedés és kézművészkedés is volt.

A nap egy rövid misével kezdődött aminek a végén rózsafüzért imádkoztunk, utána kezdődhe-

tett a szórakozás. Előző évekhez hasonlóan, kirándulni is voltunk. Csütörtökön és pénteken a csapat Kolozsvárra utazott, útközben különböző múzeumokat, templomokat, szobrokat, kastélyokat látogattunk meg. Szombaton délután egy bemutatót tartottunk, ahol a szülőknek a gyerekek bemutatták, hogy mit is tanultak azon a héten, utána egy rövidebb táncház volt, este pedig tábortűz. Vasárnap reggel hálaadó misével zárult a tábor, melyen a gyerekek még egy utolsót énekeltek együtt és templomból kijövet a fagyiskocsi várta őket.

Már alig várjuk a következő alkalmat, hogy újra együtt, dicsőíthessük az Urat, jókedvvel és lelkesedéssel.

VARODI DOROTTYA SZOFIA

Isten áldása

– A 100 éves Bóni Julcsa
köszöntése –

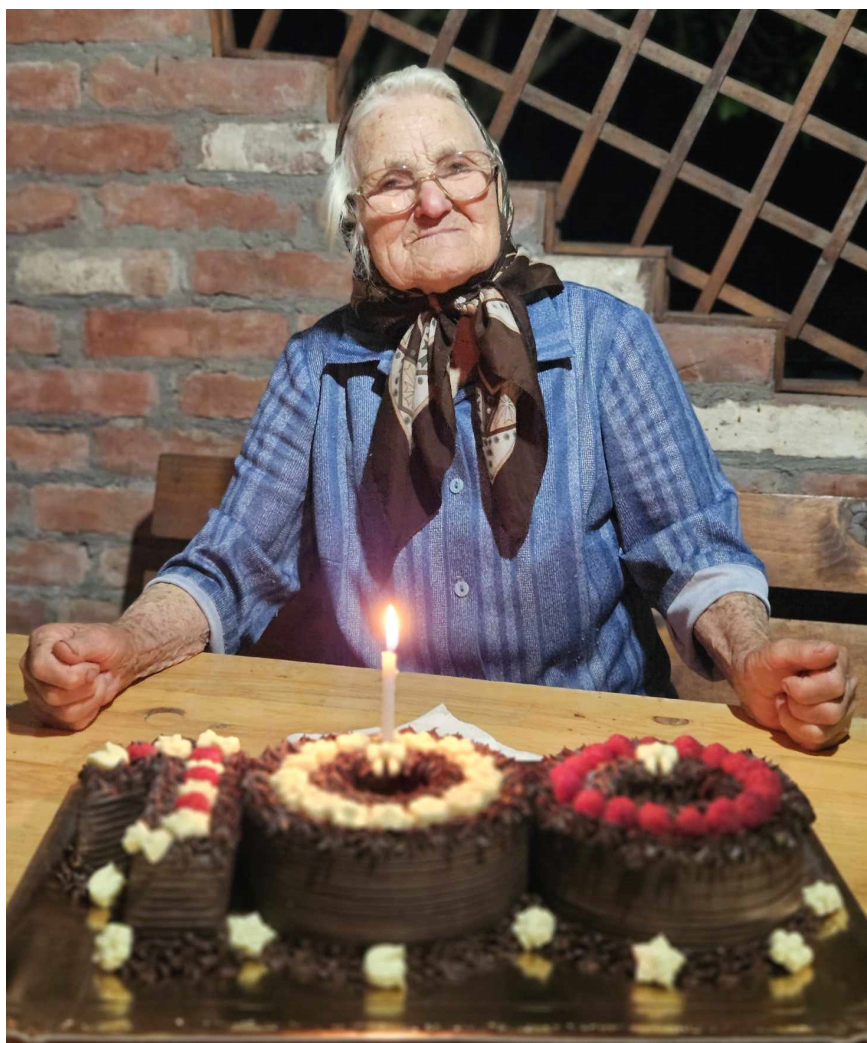
*Ki ismeri a hosszú élet titkát,
amely legkevesebb száz évig kitart?
Igaz, ilyenek manapság nem ritkák,
távol kerül nagyon az a túlsó part.*

*Isten áldása minden hosszú élet,
amely Istentől egy parányi szikra,
és minden élőt maga az Úr éltet,
amíg nem veszi gyermekétől vissza.*

*Volt a száz év alatt béke, háború,
és az életében derű meg ború,
ám magát Julcsa egy percig se unta:*

*várta őt mindig kint a kerti munka;
nem volt az élete rögtelen, sima –
erőt adott neki mindig az ima.*

2024. szeptember 8.

Bóni Julika 100 éves

B. L.

Kassai zarándoklat

Lelkes fiataljaink Szent Pongrácz István életéről rendezett vetélkedő első fordulójában, egy kisfilmet készítettek a szent életéről. Továbbjutottak a döntőbe, amelyben tudást, időt, tehetséget, találékonyságot, kreativitást egyaránt pontoztak. Élményeiket ők fogalmazták meg!

Élménybeszámoló

A májusi verseny alkalmával mindkét korosztályból az első három helyezett egy különleges nyereségben részesült: egy kassai zarándoklaton vehetett részt. Mi, a maroszentgyörgyi Kereszthozók csapata, az 5–8. osztályos korosztályból első helyezést értünk el, így nagy izgalommal vártuk a szeptember 3–6. között megrendezett utazást.

Már a verseny során is számos kalandban volt részünk, de ezen a zarándoklaton nemcsak élményekkel gazdagodtunk, hanem tudással és tapasztalattal is.

Az első nap Nagyváradra vezetett utunk, ahol megcsodálhattuk a Püspöki palotát és a nagyváradi Nagyboldogasszony székesegyházat. Különösen lenyűgözőnek találtuk a palotát, ahol az újkor eleganciája harmonikusan ötvöződött a múlt szépségeivel. Külön megtiszteltetés volt számunkra, hogy Böcskei László püspök körbevezetett minket az északi szárnyban, ahová nem minden látogató juthat be. Megtudtuk, hogy a szolgák a falak közötti rejtett folyosókon közlekedtek, így elkerülve a nemesekkel való találkozást. Ezután elindultunk következő állomásunk, Miskolc felé, ahol elfoglaltuk szállásunkat, és egy vidám társasjátékos este, valamint egy meghitt esti ima zárta a napot.

A második napon Kassa felé vettük az irányt. A Szent Erzsébet-székesegyház szomszédságában található kápolnában közösen dicsőítettük az Urat, majd idegenvezető segítségével mélyebben megismerkedtünk a székesegyházzal és Kassa főterével. Lenyűgöztek minket a dóm duplászárnyas oltárai, amelyek aranyból készültek, és eltértek a hagyományos oltároktól. Különös élmény volt számunkra, hogy közelebb kerülhettünk Pongrácz Szent István életéhez, hiszen ezen a helyen végezték ki őt, aminek emlékét egy oltárfestmény örökíti meg.

Budapest felé folytattuk utunkat, ahol a Szent Arnold lelkigyakorlatos házban voltunk elszállásolva. Az esti ima és közös éneklés szívünket még inkább közelebb hozta egymáshoz és Istenhez.

Másnap Budapest lenyűgöző épületeit fedeztük fel: először a Szent István Bazilikában jártunk, ahol megtekinthettük a Szent Jobbot, majd felmáztunk a bazilika kilátójába, ahonnan csodálatos

Kassai zarándoklaton

panoráma tárult elénk a fővárosról. A kincstárban is megfordultunk, ahol számos történelmi emléket, köztük a magyar koronázási jelvények másolatát is megcsodáltuk. Látogatásunk egyik fénypontja az Országház volt, ahol az eredeti magyar koronázási jelvények mellett a hely aranyozott díszítései is lenyűgöztek minket. Később a Rakpartra látogattunk, ahol a II. világháború áldozataira emlékezünk a Duna-parti cipőknél. Délután Mihalkov Ferenc SJ jezsuita pappal találkoztunk, aki szívesen mesélt hivatásáról és a jezsuiták életéről, majd megáldott minket a Jézus Szíve templomnál. A napunkat a budapesti Tropicáriumban zártuk, ahol rengeteg különféle tengeri és szárazföldi élőlényt csodálhattunk meg. A legnagyobb élmény az alagúton való áthaladás volt, amikor a fejünk fölött úszó halakat, köztük cápákat is láthattunk.

Negyedik nap reggel Szegedre indultunk, ahol Elek László SJ fogadott minket a Szent József jezsuita templomban, és szentmisén vettünk részt a szegedi dómban. A mozaikok és a kupola festménye különösen elvarázsolt minket, a Magyarok Nagyasszonya vagy más néven a Fogadalmi templomban.

Ezzel véget is ért a kassai zarándoklatunk. Lelki- és szellemileg is feltöltődve, rengeteg új tapasztalattal tértünk haza.

Hálával tartozunk mindenkinek, aki lehetővé tette számunkra ezt az élményt, és reméljük, hogy a jövőben is részt vehetünk hasonló eseményeken, ahol nemcsak új ismeretekkel gazdagodunk, hanem Istenhez is közelebb kerülünk.

HOSSZÚ DÁNIEL

MANEA ALEXA-TAMARA

VARODI DOROTTYA-SZOFIA

MAROSSZENTGYÖRGYI SZENT GYÖRGY

ÁLTALÁNOS ISKOLA

Keresztelői meghívó (Hogy mik vannak!)

Valamikor 2001-ben ismertem meg közelebb-ről Ferenczi István színészt és feleségét Mózes Erzsébetet, Mojzit. Előző évben a Kolping Családunk betanulta Tamási Áron Énekes madár című darabját, aztán hozzákezdünk a Boldog nyárfalevél el-sajátításához. Meghívtam Ferenczi István színművészt, aki igen lelkesen foglalkozott a kolpingos „színészekkel”. Erzsébet művésznő is elkísérte pár alkalommal. Összebarátkoztunk, mondhatom.

2002-ben három kötetem jelent meg: Ki ébreszti a Napot?, Köt a gyökér és Isten tenyerén. El-ső kettőt egyszerre mutatta be a tanácsteremben Bölöni Domokos. Harmadikat nagy Miklós Kund. Ekkor használtuk először a keresztelés szót a könyvbemutatóra, mármint „gyerekeim keresztelése” kifejeést.

2003-ban újabb kötetem bemutatójára, a Meg-érintett-re került sor. Mivel Mózes Erzsébet művésznő találkozásunk alkalmával kifejezte szándékát, miszerint szívesen részt venne egyszer egy könyvbemutatón, erre meg is hívtam. Akkor még írásbeli meghívót is készítettem, amit bedobtam a postaládájába, mert hiába csengettem a kapucsengőn, nem nyitott kaput. Aztán este fel is hívtam te-

lefonon, hogy mondjam el, miért és hogyan került a meghívó a ládájába. Nem sejtettem, hogy nem vette ki a meghívót, ezért így kezdtem a beszélgetést:

– Jó estét kívánok, művésznő, elnézést az esti zavarásáért. Csupán szeretném szóban is meghívni, amint azt a postaládába betett meghívóban is jeleztem, negyedik „gyerekeim keresztelőjére”, melyet jövő csütörtökön este hat órakor tartunk a tanácsteremben, ahol oly sokszor találkoztunk már a próbák alkalmával...

Még mondtam volna egyet-mást, ha lett volna rá időm. De nem volt, mert a művésznő közbevá-gott:

– Negyedik gyerek, Istenem! Szívből gratulálok! És fel meri vállalni!? Mert én hallottam olyat, hogy a katolikus papoknak titokban itt-ott gyereke van, de olyat még nem, hogy valaki fel is vállalja. Így is kell! Nézze, a református lelkészeknek mennyi gyereke van. Azok közül sok lelkész is kikerült, de népünk értelmiségének egy része szintén a lelkészcsaládokból került ki. Milyen jó lenne, ha a katolikus papoknak is lehetne családja. Szolgálatukat is tudnák teljesíteni, ugyanakkor sok csábítástól és pletykától is megszabadulnának. Az egyház vagyona úgysem az övék, látja a reformátusok ezt is jól megoldották...

Annyira belejött a beszédbe, minden bizonynyal még sok mindent kimondott volna, de egy lélegzetvételnél én is belevágtam mondókájába:

– Elnézést kérek, művésznő, azt hittem már kézhez vette a meghívót, amit a postaládába tettem, aztán meg ismeri a „keresztelés” kifejezést. Mi a könyvbemutatókat nevezzük „keresztelésnek”, amelyet Nagy Miklós Kund szokott végezni. Erre hívnám meg tisztelettel, szeretettel, amennyiben ideje megengedi, ahogy ezt egyik beszélgetésünk alkalmával ki is fejezte.

Nem jött azonnal válasz. A vonal túlsó végén mély sóhajt véltem hallani. Aztán kis, ideges köhéscselés, majd vontatottan megszólalt a művésznő:

– Elnézést a kirohanásért, ugye nem sértettem meg velem, mert nem szerettem volna. De higgye el, amit mondtam, azt igazán így gondolom. Különben köszönöm a „keresztelőre” szóló meghívását, ha Isten megsegít, ott leszek.

Igyekeztem nagyapámmal megbeszélni ezt a történetet is. Jó néven is vette. Láttam rajta, tetszik a szöveg neki. Sejtelmesen mosolygott, megpödrintette bajuszát, és csak ennyit mondott: – Nahát, hogy mik vannak!

Hiába csak lézer

– Dr. Gyögy-Fazakas Istvánnak –

*Hiába, csak lézer, fáj a kezelés,
de a fájdalom majd javamra válik,
mit számít nekem egy kis szenvedés,
hogya majd kitart egész a halálig.*

*Igaz, megduzzadtak nagyon az erek,
de a műtét után minden rendbe jön,
most rosszra gondolni itt nem is merek,
mert az egészségben majd visszaköszön.*

*Noha ma jöttem be, holnap már megyek,
szinte várom már, hogy újra kint legyek,
pedig őszintén, ez tiszta valóság,*

*van itt kedvesség, meg figyelem, jóság,
de ha holnap este otthon lehetek,
nem is vagyok akkor oly nagyon beteg.*

2024. szeptember 12.

(Már itthon is vagyok, szeptember 14.)

B. L.

B. L.

Halld meg, Uram

– Imádság békéért –

Mennyei Atyám, dicsőítlek téged,
ki az egész világ alkotója vagy,
kérek, ne vess meg, ha valamit kérek,
mert tudom, irgalmad mérhetetlen nagy:

puhítsd meg, kérek, az emberek szívét,
hogy ne legyen többé, mint a kő, kemény,
és tedd élővé lelkiismeretét,
hadd támadjon fel a szeretet, remény.

Legyen a világon béke, nyugalom,
élhessen mindenki csendben, szabadon,
kerüljön el minket messze a ború,

és ne legyen többé soha háború;
halld meg, Uram, Isten, esdeklő imánk,
ne forgassa fel a háború a mánk.

2024. szeptember 8.

B. L.

Nem tökéletesek

Nem tökéletesek munkatársaim,
áldott szerencsére rájöttem már rég,
ehhez igazítom ezért vágyaim,
a harminc év alatt nem csalódtam még.

Amit csak lehet, mindent felvállalnak,
s amit elvállalnak, azt meg is teszik,
minden értéket magukénak vallnak,
nem mondhatom róluk, félvállról veszik.

De már korábban tudatában voltam,
bármit is tettem vagy akármit szóltam,
én se vagyok, sajnos, még tökéletes,

bár komolyan veszem a hitéletem,
ezért találunk mi, és ez jó nekem,
áldott legyen érte édes Istenem.

2024. július 11.

B. L.

Nagyon csúf dolog

– 80 éve ért véget a Nagy Háború –

Nagyapám átélt két véres háborút,
és irtózáttal beszélt mindig róla,
szinte most is látom arcán a borút,
mint hogyha mindig háborúban volna.

Bár ő nem akart háborúba menni,
ám jött a parancs és mennie kellett,
nem lehetett semmit ellene tenni,
nem maradhatott a családjá mellett.

Néha, míg beszélt, kibuggyant a könnye,
olyan tiszta volt, mint lelkének gyöngye,
és azt is hallottam, néha felzokog:

„Fiam, a háború nagyon csúf dolog,
sok bajtársam meghalt, s így nem tért haza,
felhatolt az égig az árvák szava.”

2024. szeptember 8.

B. L.

Adjunk hát vizet megoldása

1	F	E	L	E	L	Ó	S	S	É	G				
		9	M	I	K	E	S		10	É	L	J		
11	E	K	E		N		12	Á		13	J	Ó		
14	G	E	B	15	E	16	I	M	17	A		H		
	Y		18	E	L	19	E	M	20	D	21	I	A	
22	P	I		23	E	M		24	A	H	A	B		
	O		25	É	K	E	26	L		A		Á		
27	H	28	T	S		29	L	O	30	M	T	31	Á	R
32	Á	Á		33	S	T		34	M	O	R			
	R	V	I	Z	E	T		35	K	A	N			

Legyen szívedben

„Az ellenfeled még nem ellenséged,
jóllehet naponta szembeszáll veled,
adott esetben le is...” B. L.

Vízszintes: 1. Az idézet folytatásának első része. 11. Lúd. 12. Rejtjel. 13. Török név. 15. Irányít. 17. Egész számok halmaza. 18. Alá. 20. Rőt vad. 21. Véd. 23. Második isteni erény. 26. Az idézet befejezése. 27. Kettős betű. 28. Üres ler! 29. Ennek! 30. Harmadik isteni erény. 32. Ábécé első betűje. 33. Névelő. 34. Talál. 36. Ébred. 38. Csernátoni vár.

Függőleges: 2. ... Miklós, magyar építész. 3. Személyes névmás. 4. Mássalhangzók. 5. Első iste-

ni erény. 6. Kutyáim. 7. Kopasz. 8. Múlt idő jele. 9. Béklyó belső! 10. Angolul megy. 13. Az idézet folytatásának második része. 14. Francia személyes névmás. 16. Magába zár. 19. Csatorna. 22. Öreg. 24. Acéloz. 25. Vegyesen rég! 28. Pillangó. 31. Fáradt kéz jelzője. 33. Angol összes. 35. Igekötő. 36. Aknabelső! 37. Folyadék. 38. Kötőszövevi rost. 39. Felfelé: kicsinyítő képző.

SIMON KINGA

1											E
G											
			11					12			
13		14		15		16					E
17		18	19						20		
21	22		23	24		25					É
26						27			28		
29			30		31						
32		33									
34	35			36		37		38			39
E			E				G				

- **Augusztus 20.** – Sófálvi Szabolcs polgármesterünk átvette Budapesten a Magyar Aranykereszt kitüntetését Sulyok Tamás köztársasági elnöktől, melyet Lázár János miniszter adott át.
- **Szeptember 15.** – A Kápolna búcsús szentmiséjét Ft. Oláh Dénes farkaslaki plébános tartotta. Szentbeszédének témája: „Atyám, kezembe ajánlom lelkemet.”
- **15.** – A Kolping Család, az Öreg Fenyők és a Táltos táncsoport a plébánián fogadta a jászberényi táncsoportot.
- **21.** – Borzonton egyházmegyei Kolping közgyűlés, melyen Muresan Kilyén Emma tanárnő bemutatja Baricz Lajos idén megjelent (Út, Igazság, Élet; Hogy mik vannak!; A Szeretet éltet és a Járja át a Fény) kötetét.
- **27-én** 18 órától Székely Szabó Zoltán Sírkarabé könyvé-

Keresztelés Csejden

nek bemutatója. közreműködik a Cantuale kórus.

- **28-án** reggel 7 és este 7 óra között templomunkban zajlik a „Biblia olvasási félmaraton”.
- **29-én** 12 órakor lesz Csejden a Szent Gellért templombúcsú
- **29-én** este 7 órakor gyerekmise
- **Októberben** minden este fél 6-tól rózsafüzér, októberi ajtatosság, szentmise
- **1-én** harminc éve Simon Kinga kántornő és Szabó Szántó Edit sekrestyés a plébánia alkalmazottai. Isten áldja további szolgálatukat is!
- **1-jén** 17 órakor a Karmelita Kolostor Kis Szent Teréz bú-

csús szentmiséje, melyet Ft. Darvas Kozma József csík-szeredai atya tart

- **5-én** 12 órától templomunkban kezdődik az ökumenikus igeliturgiával a Magyar Községek Napja, majd a plébánia kertjében-udvarán folytatódik
- **17-én** Frigyessy Ágnes budapesti újságíró könyveit bemutatja Muresan Kilyén Emma. Közreműködik Lukácsy Erika színművésznő.

KERESZTELESEK

Kovács Kevin Ferenc
Kecskés Tamás István (Agárd)
Ádám Ervin Oszkár
Bereczki Barbara Blanka
(Nyárádszentanna)
Nagy Eszter
Szombat Krisztián
Barabási Noel Roland
Simon Filip
Simon Fábián
Újfalvi Vivien Mária (Csejd)
György Kristóf

TEMETÉSEK

Vonyiga István
Keresztesi Kató Ildikó
Sánta Antal (Mvhely)
Hanzi Ötvös Irén
Simon Berki Erzsébet
Balázs Imre (Mvhely)
Baliga Tankó Rozália

ESKETÉSEK

Topalov Boni Kezim Kezimov
– Boni Melánia Judit

MUNKÁLATOK

A plébánián kicseréltünk 4 ablakot (Kacsó Gergely).

Kitakarítottuk a „Cigánytemetőt”.

Iskolánk két lépcsőjét beburkoltuk (Kacsó Gergely).

HARANGSZÓ

*Kiadja a
maroszentgyörgyi
katolikus egyházközség*

A plébánia címe:

Márton Áron utca 24. szám
547530–Maroszentgyörgy
(Sângiorgiu de Mureş –
Romania)

Telefon/fax:

(0265)–318-654
0744-811-688

E-mail:

bariczlajos@gmail.com

A nyomdai előkészítés
Makkai Katalin munkája
Készült a Copyshop műhelyében
ISSN 1453-7818